

لیتیوم در ایران

6.941

3

Lithium

Lithium Battery

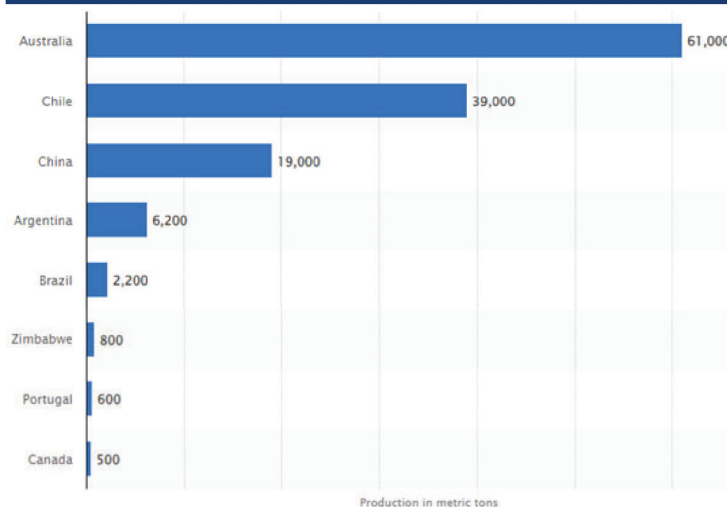
بازارهای جهانی

مصرف لیتیوم در سال‌های اخیر، عمدتاً به دلیل رونق خودروهای الکتریکی و سایر فناوری‌های پایی که به باتری‌های لیتیومی متکی هستند، ضروری شده است. ارزش بازار جهانی باتری‌های لیتیوم یونی در سال ۲۰۲۲ به ۵۲ میلیارد دلار رسید و انتظار می‌رود در سال ۲۰۳۰ به ۱۹۴ میلیارد دلار برسد. در زیر جزئیات کلیدی در مورد صنعت جهانی لیتیوم آورده شده است. تولید لیتیوم در حال حاضر از معادن سنگ سخت یا آب نمک تولید می‌شود. سنگ سخت انعطاف پذیری بیشتری را فراهم می‌کند زیرا لیتیوم میزبان در اسپودومن می‌تواند به هیدروکسید لیتیوم یا کربنات لیتیوم پردازش شود. همچنین پردازش سریعتر و کیفیت بالاتری را ارائه می‌دهد زیرا اسپودومن معمولاً حاوی محتوای لیتیوم بالاتری است. از سوی دیگر، استخراج لیتیوم از آب نمک مزیت هزینه‌های تولید کمتر و تأثیر کمتری بر محیط زیست را به همراه دارد. استرالیا با تولید از معادن سنگ سخت بزرگترین تامین کننده جهان است. آرژانتین، شیلی و چین عمدتاً آن را از دریاچه‌های نمک تولید می‌کنند. بر اساس گزارش فصلنامه منابع و انرژی وزارت علوم و منابع استرالیا در مارس، تولید جهانی در سال ۲۰۲۲ معادل ۷۳۷۰۰۰

تن کربنات لیتیوم (LCE) بود و برآورد می‌شود که در سال ۲۰۲۳ به ۹۶۴۰۰۰ تن و در سال ۲۰۲۴ به ۱۱۶۷۰۰۰ تن برسد.

در سال ۲۰۲۲، استرالیا از نظر تولید معدن لیتیوم با تولید ۶۱۰۰۰ متریک تن پیشرو جهان بود. شیلی و چین به ترتیب با تولید لیتیوم ۳۹۰۰۰ و ۱۹۰۰۰ متریک در رتبه‌های دوم و سوم قرار گرفتند.

نمودار تامین کنندگان لیتیوم

لیتیوم در ایران

ابراهیم علی مولایی - مدیرکل دفتر امور اکتشاف وزارت صنعت، معدن و تجارت - با اشاره به این کشف، از ۸/۵ میلیون تن کربنات لیتیوم در دشت قهاوند همدان صحبت می‌کند که می‌تواند معادل حدود ۱/۶ میلیون تن لیتیوم خالص را در بر داشته باشد.

برای مقایسه میزان بزرگی این ذخایر، می‌توان اشاره کرد که شیلی با ذخایر ۹/۳ میلیون تن لیتیوم خالص، در جهان پیشتاز است. با این محاسبه، در صورت وجود میزان اعلام‌شده به عنوان «ذخایر»، ایران را در رتبه پنجم جهانی قرار می‌گیرد و اگر صرفاً «منابع» باشد، ایران در رتبه یازدهم جهانی قرار خواهد گرفت. چین نیز در بازار پرسود و رقابتی لیتیوم بدون سهم نمانده و در سال‌های اخیر موقعیت استراتژیک خود را در تجارت آن قرار داده و در پروژه‌هایی در همین رابطه در سراسر جهان سرمایه‌گذاری کرده است. نویسنده این گزارش به قرارداد همکاری ۲۵ ساله ایران و چین اشاره کرده و یادآور شده که این کشور پهناور و دومین اقتصاد بزرگ جهان، در مثلث لیتیوم آمریکای جنوبی هم دستی بر آتش دارد، بطوریکه اخیراً ۲۴ درصد از سهام شرکت SQM شیلی - یکی از بزرگترین تولیدکنندگان لیتیوم در جهان - را به دست آورده است.

در آرژانتین نیز شرکت چینی Ganfeng اخیراً با شرکت آرژانتینی Lithea - که دارای مجوز دو دریاچه نمک غنی از لیتیوم است - به مبلغ ۹۶۲ میلیون دلار قرارداد بسته است و در پایان ژانویه نیز دولت بولیوی یک قرارداد یک میلیارد دلاری با کنسرسیوم چینی CBC و شرکت دولتی بولیوی Yacimientos de Litio Bolivianos برای توسعه ذخایر جدید لیتیوم امضا کرد.

طبق گزارش بانک بزرگ سوئیس (UBS)، چین تا سال ۲۰۲۵ می‌تواند مسئول حدود یک‌سوم از کل استخراج لیتیوم در سراسر جهان باشد و اگر کار استخراج لیتیوم در ایران اجرایی شود، احتمالاً چین شریک اصلی این بازار خواهد بود.

«اقتصاد هفته آلمان» با اشاره به تصاویر ماهواره‌ای دشت قهاوند، نوشته که برخی زمین‌شناسان می‌گویند برخلاف برخی ذخایر لیتیوم جهان از جمله مثلث لیتیوم آمریکای جنوبی، منابع کشف‌شده در ایران به صورت حل‌شده در اعماق آب‌های نمکی نیست که بتوان به‌سادگی آن را پمپ کرد و درصدی از آن در سنگ قرار دارد. همین امر کار استخراج را پیچیده‌تر و گران‌تر می‌کند.